

Sygn. akt III PK 33/05

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski

w sprawie z powództwa S. S.

przeciwko "K." Spółce z o.o. w M.

o odszkodowanie za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu oraz

odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych w dniu 18 marca 2005 r.,

na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w T.

z dnia 27 września 2004 r., sygn. akt III Pa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

W imieniu powoda S. S. wniesiona została kasacja od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w T. z dnia 27 września 2004 r., sygn. akt III Pa .../04.

W kasacji pełnomocnik powoda jako okoliczność uzasadniającą jej rozpoznanie wskazał na potrzebę wykładni przepisów prawa materialnego w szczególności przepisu art. 18^{3d} k.p. przez wskazanie, czy odszkodowanie o którym mowa w tym przepisie należy rozumieć ściśle jako naprawienie szkody poniesionej przez pracownika w związku z nierównym traktowaniem przez pracodawcę w

miejscu pracy a tym samym, czy jego wysokość uzależniona jest od udowodnienia przez pracownika wysokości poniesionej szkody, czy też odszkodowanie to należy rozumieć szerzej (bliżej nawet pojęciu zadośćuczynienia) a w tej sytuacji, czy wysokość odszkodowania jest niezależna od poniesionej przez pracownika szkody. Ponadto w ocenie skarżącego istotne jest również wyjaśnienie, czy wypowiedzenie przez pracodawcę umowy o pracę w 3 dni po otrzymaniu przez niego pozwu o odszkodowanie w swojej istocie stanowi dyskryminację pracownika i narusza zakaz wypowiedzania umowy o pracę ze względu na skorzystanie przez pracownika z uprawnienia domagania się równego traktowania w miejscu pracy w sytuacji, gdy pracodawca w wypowiedzeniu umowy o pracę wskazał inne przyczyny wypowiedzenia niż domaganie się przez pracownika odszkodowania, a przyczyny wskazane przez pracodawcę istniały wcześniej, były pracodawcy znane i nie stanowiły podstawy do wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę, nadto gdy pracownik ten zgodnie z ustaleniami Sądu pierwszej i drugiej instancji w okresie tym był przez pracodawcę dyskryminowany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie przez stronę wnoszącą kasację okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie nie oznacza, że Sąd Najwyższy przyjmie kasację do rozpoznania. Spełnienie powyższego wymagania, przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z dnia 24 maja 2000 r., nie pozwala jedynie odrzucić kasacji sądowi drugiej instancji na podstawie art. 393⁵ k.p.c., natomiast Sądowi Najwyższemu – na podstawie art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c. Nie zapewnia jednak przyjęcia kasacji do rozpoznania. Przyjęcie to zależy bowiem od braku okoliczności, które uprawniają Sąd Najwyższy do wydania postanowienia o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania. Okoliczności te zostały wymienione w art. 393 § 1 i § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy miał na uwadze, iż skarżący przedstawiając okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji nie wykazał, iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, czy też, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Nie sposób bowiem przyjąć, iż istnieje potrzeba rozstrzygnięcia przedstawionych przez wnoszącego kasację „istotnych

zagadnień prawnych”, jeżeli od ich wyjaśnienia nie jest uzależniony sposób rozstrzygnięcia sprawy. W sprawie istotne było bowiem nie to, czy odszkodowanie zasądzone od pozwanego czyni zadość krzywdzie wyrządzonej powodowi, a więc czy stanowi odpowiednie zadośćuczynienie, lecz czy odpowiada szkodzie, jaką poniósł powód w wyniku zakazanego prawem zachowania pozwanego. W ten sposób bowiem powód sformułował swoje żądanie w pozwie, uzasadniając wysokość dochodzonego odszkodowania z tytułu dyskryminacji wyłącznie różnicą w wysokości wynagrodzenia osiągniętego w roku 2003 i 2002, posłużył się zatem pojęciem szkody zdefiniowanym w art. 361 k.c., co do którego nie istnieje potrzeba dokonania wykładni wobec bogatego w tej materii orzecznictwa sądowego i licznych wypowiedzi doktryny.

Sposób rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy nie jest uzależniony również od wyjaśnienia drugiej kwestii podnoszonej przez skarżącego. Kwestia ustalenia rzeczywistej przyczyny wypowiedzenia powodowi umowy o pracę nie zależy bowiem od prawidłowego zastosowania przepisów prawa materialnego, ale obejmuje sferę ustaleń faktycznych, które wobec braku w kasacji zarzutów naruszenia prawa procesowego nie mogą być skutecznie kwestionowane w postępowaniu przed Sądem Najwyższym

Ponadto Sąd Najwyższy zważył, iż w sprawie nie występuje nieważność postępowania ani też zaskarżone orzeczenie nie narusza w sposób oczywisty prawa.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał za uzasadnioną odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania.